

Nô Hành là một nhân vật ph trong Tam Quốc Chí, ch xuất hi n v n v n 9 trang trong b tr ng thiên dài 2085 trang nh ng nh c đ n Nô Hành, ng i đ i th ng hay ca t ng cái d ùng c m, gan m t h n ng i. K c tay phê bình văn h c l ng danh Trung Hoa Kim Thánh Thán cũng ca ng i h t l i. Tào Tháo là tay gian hùng, đ i gian, đ i ác, qu th n đ u cảm gi n, quy n bính l n át c vua, th mà Nô Hành, k sĩ trời gà không ch t, tay không t c s t, gi a bu i đ i ti c đã dám ngang nhiên bi u di n m t màn sexy b ng cách đ ng lên, t t qu n tr c m t bá quan văn võ tr ng “cái c hành tây” cho Tào Tháo coi ch i.

Hành đ ng nh v y n u không là k “mát dây” thì nh t đ nh ph i là nhân v t phi th ng.

Ngày xuân nói chuyện Tam Quốc, luận chuyện Nô Hành

Tác Giả: Quách t V

Thứ Ba, 27 Tháng 1 Năm 2009 21:30

Vậy chúng ta thử luận xem Nô Hành là kẻ mát dây hay người phi thường, người can đảm hay tên liêu mộng?

Đời Tam Quốc, thời gian gần 60 năm, trong đó Đế Quốc Trung Hoa bị phân chia ra làm 3 nước, tạo ra thế ba chân vạc:

- 1- Nhà Thục Hán là chính thống.
- 2- Nhà Ngô, nhà Ngô đầu là tiềm quốc.
- 3- Nhà Tào là nhuần vẩn.

Vì vậy theo quan niệm trung quân, kẻ sĩ thời đó phải lo khôi phục nhà Hán để rõ đời nghĩa cùng thiên hạ. Nhờ Khổng Minh cứu giúp nên vua ở nhà Hán, hết lòng làm thần tử, thần trung với vua là Chiêu Liệt Hoàng Đế tức là Lưu Bị.

Còn mộng曹操 là tiềm nội Thiên Tử để làm Hoàng Đế.

Trong thời gian mở đầu sự nghiệp, Tào Tháo đã tỏ ra là kẻ có tài, nhuần mộng, ít người sánh kịp.

Tháo cũng lo chiêu mộ người tài trí để giúp mình. Một hôm Tào Tháo sai Trừng Tú viết thư chiêu mộ Lưu Bị, nhờ người Giết Hết tên ra xin đến Khổng Dung. Khổng Dung đọc rồi đến Nô Hành. Khổng Dung bèn viết thư dâng lên Hiến Đế.

Bịu vẫn nhớ sau: “Thần trộm thấy đất Bình Nguyên có người xố sĩ họ Nô, tên Hành, tức là Chính Bình 24 tuổi, tức chết nhân hoà, tâm linh sáng rỡ, anh tài trác lạc, học rộng văn hay. Thằng để ng xem việc, hiểu thấu sâu xa, liếc mắt nhìn qua, miệng đã lâu thu, tai mở nghe lọt, đã nhậ nhậ tâm. Tính tình hậ đố, thiên tử có thần. Kẻ tài Hoàng Đế, thần trí An Thế nếu so với Hành chúng có gì . Lòng trung quốc chúng ngay, chí nguyện như sậ ng tuy, ham đi u thi n nhậ soi gậ ng, ghét đi u ác nhậ thù đố ch. Nét cao thậ ng Nhâm Toà, tiết tháo sậ t son, Sậ Ngậ cũng không hậ n đố c.

Ngày xuân nói chuyện Tam Quốc, luận chuyện Nô Hành

Tác Giả: Quách t V

Thứ Ba, 27 Tháng 1 Năm 2009 21:30

Tr m nghĩ đàn di u hầu c trăm, không b ng m t con chim ng c. N u Hành đ ng trong tri u t th kh quan. Tài hùng bi n thao thao, chính khí dng đ y ngùn ng t. Gi i đ u nghi, g m i r i, đ tài ch bi n phò nguy...

N u nh R ng đ c v n t i c a Tr i, gi ng cánh trên sông Ngân, lên ti ng toà T Vi, to ánh r c r c u v ng...”

T bi u còn dài n a, Kh ng Dung ca t ng N Hành h t i. Đ i khái nh tài c a N Hành có th làm i ch đ t nghiêng tr i.

Con gà ghét nhau vì ti ng gáy. Tào Tháo đ c bi u đã phát a gan, đâm ra ghét ngay N Hành. Kh ng Dung nâng bi N Hành mà nâng quá m nh khi n N Hành tr n tr ng m t.

T bi u c a Kh ng Dung là cái dây thòng l ng đã tròng vào c N Hành t đó, ch ch Tào Tháo th t i.

Tháo là k đa nghi, c n ng i tài giúp s c nh ng lúc nào cũng đ d nghi ng .

Nh cái ch t c a D ng Tu tuy x y ra sau cái ch t c a N Hành nh ng ng i vi t cũng xin thu t i đ đ c gi nhìn rõ tâm đ a Tháo.

“... Tào Tháo đang cho l p m t hoa viên. L p r i đ n xem, không khen chê gì c , ch vi t m t ch “ho t” trên c a r i v .

D ng Tu nói: “Trong c a mà vi t ch ho t thành ra ch “khoát” có nghĩa là r ng.

Th a t ng chê c a n y r ng.”

Th bèn s a nh i m t chút.

L n sau Tháo đ n xem, ng c nhiên h i:

“Ai mà bi t ý ta, hay v y?”

T h u th a:

“y là D ng Tu.”

bu t mi ng khen ng i nh ng trong lòng đã không thích.

Có m t l n ngoài i B c, có ng i đ n dâng m t th c m r u. Tháo đ n i n p th : “Nh t hi p tô” r i đ trên gh .

D ng Tu vào th y ba ch y, li n d ra, l y mu ng mức chia cho m i ng i m t mu ng. Tháo th y v y bèn h i:

“Vi ý gì mà làm nh v y?”

D ng Tu th a:

“Trên th Th a T ng đ : “Nh t hi p tô nghĩa là nh t nh n nh t kh u tô, m i ng i m t mi ng c m r u cho nên tôi ph i vâng l i Th a T ng.”

Tháo khen nh ng trong lòng đã ghét.

Tháo hay s thích khách nên đ n dò k h u h : “Khi ta ng , đ ng l i g n vì ta chiêm bao, hay gi t ng i.”

M t ngày kia, Tháo đang ng ngày, r t m n.

Có m t tên h u c n l t đ t ch y vào l y m n đ p l i cho Tháo. Tháo ng i d y rút g m chém ch t tên h u c n r i lên n m ng ti p.

Đến lúc thóc dẫy, Tháo giở bả thóc tinh hỏi: “Ai giết kẻ hủu của ta?”

Dòng Tu biết ý Tào Tháo nên khi chôn tên hủu của, Tu chửi cái hòm nói rằng:

“Không phải Tháo a Tào công chiêm bao mà mi chiêm bao đấy.”

Tháo nghe đấy c thì càng ghét m....

Tháo đóng binh ở Tà Cốc đã lâu ngày muỗi n tiến đánh thì bả Mã Siêu chửi n l, muỗi n rút l i s quân Thóc chê c. Thành thóc dùng d, không quy. M t bu i chi u Tháo đang ng i bu n b c thì nhà b p dâng lên m t bát thang gà. Tháo nhìn th y trong bát có mi ng gân gà, b t giác th dài m t ti ng. V a lúc đó T H u Đôn b c vào xin m t kh u cho bu i tu n đêm.

Tháo bu t mi ng nói luôn:
“Gân gà! Gân gà!”

Quan Hành Quân Ch B D dòng Tu thấy Tào Tháo cho hai ti ng “m t kh u gân gà” li n sai quân sĩ thu x p hành trang chu n b ra v .

H H u Đôn hay tin, gi t mình v i m i D dòng Tu đến hỏi: “Sao Ông l i s a so n rút v ?

Tu nói: “C suy hai ti ng m t kh u gân gà đ bi t Ngu V dòng s p rút v b t th n đây. Vì cái gân gà không có th t l i dai khó mà nu t đ c, b đi thì ti c vì có mùi th m. Nay quân ta ti n lên không n i mà b thì s b chê c i nh ng mãi đây cũng vô ích, chi b ng rút v cho xong.”

H H u Đôn khen: “Ông th t đã hi u th u gan ru t Ngu v ng.”

Ngày xuân nói chuyện Tam Quốc, luận chuyện Nô Hành

Tác Giả: Quách tá Váng

Thứ Ba, 27 Tháng 1 Năm 2009 21:30

Rái Đôn cũng bát chác Dáng Tu cho quân sáa soán hành trang.

Đêm áy Tào Tháo bán chán không sao ngá đác, cám búa đi tuán hành qua các trái. Tháy quân sĩ đua nhau sáa soán hành trang, Tháo giát mình cho triáu ngay Đôn đán hái duyên cá.

Đôn trình bày cá sá.

Tháo gái ngay Dáng Tu và hái.

Tu đem ý nghĩa hai tiếng gân gà ra giái đáp.

Tào Tháo dùng dùng nái gián, đáp án máng ráng:

“Sao ngá ái dám vá chuyện làm loán lòng quân?”

Láp tác thét đao phá thá lời Tu ra chém rái truyán đem thá cáp treo ngoài viên môn làm lánh.

Báo ráng: “Sao ngá ái dám làm loán lòng quân?” chá là cái cá đá chém Dáng Tu. Sá thát cái ý chém Dáng Tu đã có trong lòng Tháo tá khi Tháo biát Dáng Tu đã rõ gan ruát cáa mình.

Tính Tháo hay ghen Tài nhá váy nên tá biáu cáa Kháng Dung đã là cái mám hoá cho Nô Hành.

Đác biáu xong, Tào Tháo sai triáu Nô Hành đán. Chào hái xong Tháo cá lá đi, không mái ngái.

Nô Hành b ch m n c t ái, ng a m t lên Tr i than r ng: “Than ôi! Tr i đ t r ng l n th n y sao không có l y m t ng i?”

Tháo h i: “Th h ta có c m y ch c ng i đây, đ u là anh hùng th i nay, sao i b o không có ng i?”

Hành h i: “Là nh ng ai, xin cho nghe?”

Tháo k s th h c a mình. Nghe xong Nô Hành c i r : “Ông nói sai r i. M y nhân v t n y, tôi bi t rõ l m. Nh Tuân Húc có th sai đi đ u tang, thăm b nh. Tuân Du có th dùng gi m , canh m , Trình D c có th coi nhà, gi c a. Quách Gia có th sai đ c vãn, ngâm th , Tr ng Liêu thì đánh chuông, đánh tr ng, H a Ch có th gi ng a, chặn trâu, Nh c Ti n thì sai đ c chi u, đ c tr ng, Lý Đ i n có th sai đi truy n h ch, t ng th , Lã Ki n bi t mài dao, đúc ki m, Mãn Sùng có tài u ng r u, ẩm t m, V u C m có th sai vác g ch, xây t ng, T Ho ng nên sai m l n, gi t chó. H H u Đôn có th g i là T ng Quân Hoàn Th (ý nói m a H H u Đôn m t m t) và đ n nh Tào Nhân th t đáng m t Thái Thú vôi ti n. Ngoài ra đ u là h ng giá áo túi c m, l r u b th t h t mà thôi!

Đ c đ n đây nh ng ng i có chút hi u bi t v tình đ i, lòng ng i đ u c m th y chán ngán Nô Hành. Thói khinh b c ng i khác c a Nô Hành qu là m t vi c làm ngu đ i, nh t là khinh b c đám th h c a Tháo tr c m t h và tr c m t Tháo.

Ch a gì Tr ng Liêu đ ng g n đó đã mu n rút g m chém Hành. N u Nô Hành có đ c Tào Tháo tr ng đ ng thì cũng khó mà s ng v i đám th h c a Tháo.

Tháo nghe Hành tr l i, v n h i: “Th ng i có tài gì?”

Hành t ph , đáp ngay: “Thiên văn, đ a lý, không đ u gì không bi t, Tam Giáo, C u L u, không ch nào không t ng. Trên có th giúp vua đ c nh Nghiêu, nh Thu n, d i có th theo đòi Đ c Kh ng, Th y Nhan, há thềm ngh lu n v i b y t c t sao?”

Ngày xuân nói chuyện Tam Quốc, luận chuyện Nô Hành

Tác Giả: Quách t V
Thứ Ba, 27 Tháng 1 Năm 2009 21:30

Tháo ch i x : “Hi n ta đang thi u m t ch c C L i đ s m t i đánh tr ng h u nh ng bu i tri u h , y n h ng. V y Hành hãy gi c n y.”

Hành nh n l i ngay r i b c ra.

Hôm sau Tháo ng i trên đ nh s nh, m ti c l n đ i tân khách r i truy n C L i đánh tr ng. Nô Hành b c t i, tên đánh tr ng cũ b o Hành r ng:

“Đánh tr ng ph i m c áo m i vào!”

Hành c ph t l , xắn tay áo đánh ba h i tr ng Ng D ng, m ti t tuy t di u, nghe vang vang nh có ti ng đá, ti ng vàng ngân lên ai oán.

B ng t h u quát n t Hành: “Sao không thay áo?”

Hành bèn c i áo, t t qu n ngay tr c bàn ti c, đ ng l o th đ nh n nh n “th ng chuyên chính vô s n” tr c m t m i ng i.

Trên bàn ti c nhi u ng i l y tay che m t.

Bi u di n xong m t màn sexy, Nô Hành t t cú xu ng, kéo qu n lên, s c m t th n nhiên không h thay đ i.

Tháo m ng r ng: “Trên ch mi u đ ng, sao m y quá vô l ?

Hành m ng l i: “Đ i vua l a trên m i là vô l ch . Ta đ l cái hình hài do cha m sinh ra, t c là ph t m thân trong tr ng c a ta v y.”

Tháo v n h i: “M y trong tr ng thì ai d b n?”

Hành đáp l p t c: “M y d b n ch ai! M y không th y rõ ng i hi n k ngu, y là m t b n, không đ c thi th , y là mi ng b n, không dung ch h u, y là b ng b n, c nghĩ m u soán ngh ch, y là tim b n. Nh ta đây là danh sĩ thiên h mà m y dùng làm tên đánh tr ng thì cũng gi ng nh D ng Hoá khinh đ c Tr ng Ni, Tang Th ng gièm pha th y M nh T . M y mu n gây nghi p V ng Bá mà khinh ng i th n y à?”

Đ c đ n đây, ng i ta th y rõ Nổ Hành vì b ch m t ái nên coi r tánh m ng. Đã m ng Tào Tháo là th ng “đ i vua l a trên” thì t i sao l i l t đ u t i tìm chút đ a v công danh v i th ng đ i vua l a trên.

M ng Tháo là k m t b n, mi ng b n, b ng b n, tim b n mà l i mu n đ n đ làm th h c a Tháo thì tâm h n c a Hành có b n không?

Cái câu nh ta đây là “danh sĩ thiên h mà m y dùng làm tên đánh tr ng” đã cho ta th y rõ tâm s c a Nổ Hành. Có đ i u khi nói câu n y Nổ Hành ch a khóc n c n mà thôi! V l i m y ti ng: “nh ta đây là danh sĩ thiên h” ch do Hành t phong cho mình càng th y rõ tâm tình cao ng o c a Nổ Hành.

N u lúc đón Hành, Tháo dùng đ i l đ chiêu hi n đ i sĩ, phong cho Hành m t đ a v cao tr ng thì ch c ch n Hành s cú đ u nh n lãnh và s là m t b h c a Tháo nh bao nhiêu ng i khác.

V ng c x ng mình là danh sĩ thiên h , Thiên văn, Đ a lý, Tam giáo, C u l u không chuy n gì không bi t, th mà vi c ch n ng i đ theo, Hành l i mù t t.

Th i đó t quân cho t i dân, ai cũng bi t Tháo ch là m t gian t c ch ch c h i đ soán ng i. Th mà Hành, m t danh sĩ thiên h l i không bi t.

Mng Tháo: “M y không th y rõ ng i hi n, k ngu, y là m t b n. Hành cũng không th y rõ Tháo là gian t c hay trung th n nh v y m t Hành có b n không? T cho mình là danh sĩ thiên h , đ n lúc b h nh c, b dùng làm tên đánh tr ng, Hành không còn coi m ng s ng mình vào đầu n a. Thái đ đó, không ph i là thái đ c a ng i quân t . Đ i v i cái ch t, ng i quân t đ i lúc coi nh nh lông h ng, đ i lúc coi n ng nh núi Thái. Công lao đèn sách m y m i năm tr i, h c đ n chuy n trên tr i đ i đ t đ u bi t c , tài năng đó ch a giúp đ c gì cho dân cho n c đ r i ch n cái ch t lãg nhách vì b tên gian t c làm nh c. Thái đ c a Hành ph i đ c coi là “li u m ng” h n là “can đ m” là tên th t phu h n k th c th i. Ng i ta khoái Hành, ca t ng Hành ch vì cái tâm lý ghét Tháo đó thôi. Tháo là m t tên đ i gian, đ i ác, qu th n đ u căm gi n mà Hành dám đ ng lên ch i nh ch i chó.

Nh ng cái đ ien r c a Hành không ph i ch đ ng ó...:

Tháo tr m t Hành b o: “Nay m y hãy đi s qua Kinh Châu, n u thuy t đ c L u Bi u v hàng thì s đ c ch c Công Khanh.”

Hành không ch u đi. Tháo b t đóng yên ba con ng a, sai hai ng i áp hai bên, b x c Hành l i đi. L i b o b n v n v o tay sai đ m r u ra c a Đông t ng ti n.

Khi ra ch ngoài thành, Tuân Húc đ n đ ng b n r ng:

“Khi Nô Hành t i, c ng i im đ ng ai đ ng đ y nhé!”

Hành đ n n i, xu ng ng a b c vào. B n Tuân Húc ng i l ng thnh, Hành bèn ngã ng i khóc r ng lên. Tuân Húc h i:

“Vì sao mà khóc?”

Hành nói: “Ồi chao! Vào ch cái quan tài ng i ch t, không khóc sao đ c?”

Cố bản cùng nói: “Bản tao là thầy ma thì mày là thầy ng cu ng qu không đ u”

Hành ng o ngh : “Tao là b y tôi nhà Hán, không thu c đ ng th ng Tào man, sao i không có đ u?”

Bản chúng mu n gi t đi nh ng Tuân Húc v i ngăn i: “Đ chim s , chu t đ ng y, gi t làm gì b n đao?”

Hành m ng i: “Tao là chim chu t, còn có tính ch t ng i, ch t i chúng bầy ch là giun d , sâu b h t.”

Ph n trên khi nói chuyện v i Tháo, Hành ng o ngh t khoe mình: Thiên Văn, Đ a Lý không đ u gì không bi t, Tam Giáo, C u L u không ch nào không t ng. Trên có th giúp vua đ c nh Nghiêu nh Thu n, d i có th theo đòi Đ c Kh ng, Th y Nhan, há thềm ngh lu n v i b y t c t sao?

Th mà bầy gi Hành i đang ch i i n tay đôi v i Tuân Húc, th h c a Tháo, k mà Nô Hành b th là ch có th sai đi đ u tang, thăm b nh.

Hành sang Kinh Châu, vào ra m t L u Bi u, mi ng tuy ca t ng tài đ c mà i vẫn ng ý chê bai, châm bi m. L u Bi u b c mình nh ng không nói ra ch sai Hành qua Giang H y t ki n Hoàng T ...

Đ n lúc g p Hoàng T thì Hành đ i nguyên con là thầy ng “mát dây” ch không ph i ng i phi th ng.

Hôm y Hoàng T u ng r u v i Hành, c hai cùng say, T h i Hành:

“Anh á Háa Đáu, có tháy nhân vát nào đáng ká?”

Hành đáp: “Có tháng Cuá lán Kháng ván Cá vái tháng Cuá nhá Dáng Đác Tá là tám đác, ngoài hai tán áy cháng có nhân vát nào náa.”

Tá lái hái: “Nhá ta đây thá nào?”

Hành đáp: “Anh nhá vá thán trong miáu tuy háng đá cúng tá mà cháng linh nghiám chút nào.”

Hoàng Tá đáng đáng nái gián máng: “À, máy dám báo tao là háng ngái gá, táng đát à?”

Rái sai chám đáu. Hành đán chát ván chái Hoàng Tá không ngát miáng.

Cái chát cáa Ná Hành nhá thá! Tào Tháo á Háa Đáu nghe tin Hành bá hái thì cái ráng:

“Đá há nho, múa gám lái, nay lái mình lái giát mình nhá!”

Cháng phái riáng gá Tào Tháo mà háu hát ngái đái đáu mang trong ngái tám lòng đá ká, ganh ghét tài năng cáa ká khác nhát là cái tài năng đó lái cá đác đác đem ra bá bá khoác lác.

Tuân Sinh Tiên nói: “Đám cái thái kiáu cáng khánh bác đái đái vái ngái quân tá thì tá mình làm cho mình thát đác. Đám cái thái kiáu cáng khánh bác đái đái vái ká tiáu nhân thì tá mình làm hái thân mình váy.”

Ngày xuân nói chuyện Tam Quốc, luận chuyện Nô Hành

Tác Giả: Quách tá Váng

Thứ Ba, 27 Tháng 1 Năm 2009 21:30

Khinh bác đám thá há cáa Tháo trá c mát há, trá c đám đáng ngái, chá bai, biá m nhá Láu Biáu, há nhá c Hoàng Tá mà không có lý do gì chính đáng, chá vái ý muán đá cao tài năng mình, khoác lác cho thoá mán lòng tá cao, tá đái đá rái chuác láy cái chát nhá mát ngu phu.

Trang Tá có nói: “Khôn chát, đái chát, biát sáng.” Nô Hành không khôn, cũng không biát sáng nên cám chá c cái chát trong tay váy.